

ZPRAVODAJ

BŘEZEN 2021



FARNOSTÍ

JESENÍK, ČESKÁ VES, SUPÍKOVICE, VELKÉ KUNĚTICE, STARÁ ČERVENÁ VODA

Úvodník

Drazí farníci, jak jistě víte, tak prožíváme „rok svatého Josefa“. Patronát sv. Josefa je veliký, od manželů a křesťanských rodin, v zoufalých situacích, po patrona umírajících a za dobrou smrt. Každý si jistě může najít úmysl, za který se chce modlit a všichni společně za dar víry pro nevěřící a za naše rodiny.

První možností je modlit se 30 dní před poutní slavností sv. Josefa dělníka v České Vsi. 1. dubna však připadá na zelený čtvrtek, tak bychom to posunuli na velikonoční pondělí od 5.4. do 5.5. V kostele budou dány k dispozici brožurky „Třicetidenní pobožnost ke cti sv. Josefa“, kterou se po 30 dní můžeme modlit buď celou, nebo jen

některou její část. Zároveň to bude duchovní příprava na pouť a v den pouti se ji celou pomodlíme také společně v kostele.

Druhou možností jak prožít tento rok, bude putování sochy sv. Josefa po rodinách a možnost se modlit devítidenní nověnu k sv. Josefovi za svou rodinu a vztahy, nebo i jiný úmysl. (Tato možnost bude až po pouti k sv. Josefu v České Vsi).



Přeji nám všem, ať v tomto roce zažijeme nejen mocnou přímluvu tohoto pěstouna Páně, ale zároveň duchovní obnovu vztahů v našich rodinách. Zároveň do velikonoč-

ních svátků přeji radost a pokoj od Vzkříšeného Pána.

Požehnané Velikonoce přejí o. Stanislav a o. Jiří

Biřmování 2021

V neděli 7. 2. 2021 proběhlo v naší farnosti biřmování otcem biskupem Martinem Davidem. Vše se pak musí zapsat do knihy biřmování, což byla příležitost nahlédnout do nestarší matriky, kterou máme. Jak možná víte, v roce 1950

stát vzal všechny církevní matriky, takže máme na faře matriky od roku 1950. Jedině tato matrika biřmování je starší a byla založena v roce 1936. Pro zajímavost pro ty, kteří mají rády čísla či statistiky:

Jeseník	1936	461 biřmovanců
	1940	445 biřmovanců
	1944	283 biřmovanců
	1947	242 biřmovanců
	1958	221 biřmovanců
Česká Ves	1958	104 biřmovanců
Dolní Lipová	1958	138 biřmovanců
Dolní a Horní Domašov	1958	120 biřmovanců
Písečná	1958	113 biřmovanců
Supíkovice	1958	75 biřmovanců

Položili jsme čerstvým biřmovancům tyto 2 otázky:

- 1) *Co ti dala příprava na svátost biřmování?*
- 2) *Jak jsi prožil(a) tento den?*

Do uzávěrky zpravodaje je zodpovědělo těchto 6 biřmovanců:

Ludmila Šmalcová - Domašov:

- 1) Svátost biřmování mi dala nový pohled na celou farní společnost, a především mi dala dobrý pocit. Po

ní jsem začala více vnímat své vnitřní já a zabývat se tím, proč co dělám, jestli je to dobře nebo špatně.

2) Tento den jsem (i přes všechna omezení) prožila se svými blízkými, a celý den jsem ze sebe měla úplně jiný pocit, než v normální, všední dny.

Sandra Charvátová - Supíkovice:

1) Naučila mě novým věcem, poučila mě o tom, o čem jsem nevěděla, nové poznatky, připravila mě na život.

2) Na biřmování jsem se moc těšila. Den jsem prožila moc hezky v kostele s Bohem a se svou rodinou, i kmotrou. Datum biřmování mě i mou kmotru spojuje. Já budu vzpomínat a ona bude mít narozeniny. Měla jsem i obavy, jestli to všechno zvládnu.

Lukáš Janda – Jeseník:

1) Určitě to byly příjemně strávené chvíle ať už společnou modlitbou nebo rozebíráním různých témat víry. Mezi největší přínosy pro mě určitě patří získání nebo oživení spousty znalostí a informací z oblasti církve, víry... Pak také sdílení

různých pohledů, problémů, názorů s ostatními biřmovanci a knězem.

2) Byl to velký svátek, slavnostní mše s otcem biskupem, samotný obřad biřmování... Po biřmování jsme prožili příjemný oběd v úzkém kruhu s kmotrem a rodinou.

Marie Hradilová – Skorošice:

1) Myslím, že příprava na biřmování mi dala hlavně dvě věci – společenství v modlitbě a sdílení víry, které vnímám jako mocné a důležité, a motivaci se ve věcech víry víc vzdělávat.

2) Den biřmování jsem vnímala jako slavnostní, ale ani ne radostný. Při mši jsem velmi pocítila svou slabost a ubohost, ale potěšilo mě, že mě to nezarmucovalo, ale spíš osvobozovalo. Chápala jsem, že Boží Dar je zadarmo, že Bůh mě miluje nezávisle na tom, co se mi povedlo nebo jak jsem ubohá. Posvátný olej nádherně voněl a ještě dlouho jsem pak tu vůni cítila. Jako bych víc pochopila, že máme šířit Kristovu vůni, ale že ta vůně nejde z nás, ale z Něj. A my ji můžeme šířit pouze, když budeme stále s Ním a poneseme Ho v sobě. Nepři-

padá mi, že bych ten den prožila s tím, že bych tento Dar nějak moc pocítila. Spíš teď postupně objevuji tyto hluboké dary Ducha ve svém životě.

Václav Šmalec – Domašov:

1) Příprava na svátost biřmování mi dala především lépe vnímat Boha, vnímat to, co všechno pro nás dělá. Dokázat mu lépe naslouchat. Taky mi to dalo možnost poznat spoustu nových lidí, za co jsem strašně moc rád.

2) Řekl bych, každý z nás ve svém životě prožil dny, na které bude vždy rád vzpomínat a nikdy na ně nezapomene. Pro mě byl tento den jeden z těch nezapomenutelných.

Božena Hebláková – Jeseník:

Jeden z hlavních důvodů, proč jsem se přihlásila, byl pocit, že mne Bůh nějakým způsobem ke svátosti biřmování volá a také jsem chtěla dát svým dětem i když jsou již dospělé, osobní příklad, protože si myslím, že je to správné.

Velký zážitek mám ze setkání ve večerním kostele. Tak nějak mi začalo docházet, jak jsou to silné okamžiky strávené v Boží přítom-

nosti. Jsem Vám moc vděčná za přípravu a docela mne mrzí, že už to skončilo. Nějak rychle nám to uběhlo.

Biřmování bylo velmi slavnostní za přítomnosti Mons. Martina Davida. A tímto chci poděkovat také paní Rafeale Drgáčové a děvčatům, které nádherně zpívaly.

No a co říci na závěr? Víte, říkala jsem si, jestli ucítím rozdíl po přijetí Ducha svatého po biřmování. Strašně jsem se na to těšila. A musím říct, že ten rozdíl opravdu cítím. Už to uvědomění si, že jsem spojena stejným Duchem svatým jako Nebeský Otec a Pán Ježíš Kristus, je pro mne neuvěřitelné.

Také jsem si říkala, že bych chtěla hlásat evangelium, ale jak to udělat, jak oslovit lidi. A musím říct, že i v tomto směru je to moc zajímavé. Protože pracuji s lidmi v sociálních službách, tak se mi začali dít zajímavé věci. Paní za mnou přišla a začala se ptát a povídat si o víře. Já jsem si s ní povídala a přišlo mi, že najednou jí říkám takové věci, které bych dlouho hledala jako odpovědi a přicházelo to samo. Další byla asi 14letá dívka,

kteřá se také rozhovořila o Pánu Ježíši, no a už jsem mohla hovořit o věcech, které znám a podávat svědectví. Jak je to jednoduché :-)

Z farností otce Jiřího Marka

Pořad bohoslužeb o Velikonocích 2021

Květná neděle

Mše sv. na památku vjezdu Pána Ježíše do Jeruzaléma, žehnání ratolestí

27.3.2021	15:00	Kobylá
	16:30	Vidnava
28.3.2021	7:30	Supíkovice
	9:00	Velké Kunědice
	10:30	Stará Červená Voda

Zelený čtvrtek *Mše sv. na památku Poslední večeře Páně*

1.4.2021	16:30	Vidnava
	18:00	Supíkovice

Velký pátek *Velkopáteční obřady na památku umučení Páně*

2.4.2021	16:30	Vidnava
	18:00	Supíkovice

Bílá sobota *Den modliteb v Božím hrobě*

3. 4. 2021	9:00 – 12:00	Vidnava, Supíkovice
		<i>Vigilie slavnosti zmrtvýchvstání Páně</i>
	16:30	Vidnava
	19:00	Supíkovice

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

4.4.2021	8:00	Stará Červená Voda
	9:30	Velké Kunědice
	11:00	Supíkovice

Velikonoční pondělí

5.4.2021	11:00	Kobylá
----------	-------	--------

Příležitost ke svátosti smíření před Velikonocemi

Supíkovice 26.3.2021 16:00 – 17:00

28.3.2021 6:30 – 7:30

Velké Kunědice, Stará Červená voda

28.3.2021 přede mší sv.

Vidnava, Kobylá

27. 3. 2021 přede mší sv.

Z farností otce Stanislava

Exodus 90

Šest mužů z našich farností a dva přespolní vytvořili 90-denní společenství v rámci duchovní obnovy Exodus 90. Bližší informace o této duchovní obnově jsou na farních a děkanátních stránkách. Podáváme zkušenost jednoho z nich:

Každoroční předsevzetí, emotivní vzplanutí k nějakému cíli, se mi vyjeví nejčastěji na sklonku kalendářního roku. Ke konci podzimu mě dostihne fakt, že rok je prakticky u konce a mnohé plány i cíle vzaly za své. Rezervy a konstatování stagnace či úpadku se pravidelně projevuje zejména v oblasti duchovního života a vnitřního nepokoje. K tomu jako nepříjemný bonus ne-

bývám spokojen se svoji váhou a fyzickou kondicí.

Za normálních okolností by následovalo novoroční horlení – sestavení plánu cvičení, režimu modlitby... Poctivě pojedu plán v lednu, v únoru postupné rozvolnění a v březnu už radši nevím, že nějaký plán existuje.

Takže co dělat? Smířit se s tím, že některé věci už na sobě nezměním a dožít si svůj nedokonalý život v režimu “Já už jsem prostě takový.”? Existuje nějaká cesta mimo koučink, meditace nebo zavření se na rok do trapistického kláštera? Někjaká cesta pro přirozeně vytížené chlapy, živitele rodin?

V tomto nastavení jsem se potkal s Exodem 90. S touhou něco změnit, s nadějí, že tohle by mohla být funkční cesta. Proč ta naděje? Protože to vypadá náročně, je to 90 dní, ve kterých se máš vzdát snad všech běžných potěšení, o kterých ani nevíš, že tě svazují, máš se denně modlit, rozjímat texty a být ve spojení s bratrskou komunitou... protože to vypadá skoro nereálně. Tohle už by mohlo mít efekt. A je to výzva, do které vstupují další inspirativní chlapi.

Dva měsíce Exodu za námi. S Izraelity setraváme v nehostinné poušti pod horou Sinai a přijímáme příkazy. Neměl jsem nikdy rád posly a oběti. ASKEZE je jedním z pilířů těchto cvičení. Máme si něco odříkat a něco konat. Někdy si není jak ulevit. Každý den v textech čteme, že však máme být radostní. Dřív bych tomu nevěřil, ale s Boží milostí se to dá, i když jsem hladový. Krize byly a asi ještě budou, ale takhle daleko jsem ve svých každoročních

cílech a předsevzetích ještě nedošel.

Křesťanské bratrství je pro mě jedním z hlavních objevů těchto cvičení. Společenství mužů vzájemně se podporující na cestě k Bohu má sílu. Vzájemná modlitba, opora v přidělené "kotvě", pevné i laskavé vedení... to všechno působí v každodenních soubojích s pokušením a leností.

Po dvou měsících si už více vnitřně uvědomuji, že zásadní na celém "Exodu 90" není mít silnou vůli něco si odříct, ale být svobodný od věcí, které mě odvádí od Boha a od bližních, není mít zdravé a zdatné tělo, ale zdravé a zdatné tělo jako chrám Ducha svatého a jako nástroj pro službu bližním, není zvládnout celou náročnou výzvu, ale otevřít se působení Boží milosti, která nás proměňuje a činí pokornými, ...

Dominik

Modlitební triduum v Jeseníku

Ve dnech 29.1. -31.1.2021 proběhlo v Jeseníku v kostele modlitební

triduum Modliteb matek, které se koná v mnoha farnostech vždy

jednou za čtvrt roku a k jeho prožívání jsou pozváni všichni lidé. Modlíme se za sebe navzájem, za naše děti, za farnost a za všechny, kteří nás o modlitbu prosí. Proto jsme před tímto setkáním nechaly v kostele krabičku, kde mohli všichni farníci vložit napsané prosby na lístcích. Krabičku s těmito lístky jsme pak umístily během tridua před oltář. Chtěly jsme tak vyjádřit, že všechny naše těžkosti a starosti odevzdáváme Ježíši. Věříme, že modlitba proměňuje nás i svět. Vnímáme tento čas jako vzácné dny, jež nechceme nechat jen tak uplynout. Tyto dny spolu souvisejí stejně jako Velký pátek, Bílá sobota

a Velikonoční neděle. V pátek jsme odprošovaly za své hříchy. V sobotu jsme prosily za to, abychom dokázaly odpustit těm, kdo ublížily nám a našim dětem. V neděli jsme s vděčností chválily Boha a děkovaly za všechna požehnání, které jsme v životě dostaly. Mějme na paměti, že Bůh miluje každého člověka, ale je jemný a nebude naléhat. Zasáhne však jen tehdy, když o to požádáme. Trpělivě čeká, až se na něho obrátíme v modlitbě. S touto důvěrou jsme k Němu přistupovaly držíc se slova z Písma „Proste, a bude vám dáno... Neboť každý, kdo prosí, dostává...“ (Mat. 7,7-8)

Statistika za rok 2020

Jeseník	křty:	2
	svatby:	3
	pohřby:	13

Česká Ves	křty:	3
	svatby:	0
	pohřby:	2

Nabídka farního sálu

Občas se může stát, že byste rádi uspořádali nějakou menší rodinnou oslavu u příležitosti narozenin, či z jiného důvodu a domácí prostory jsou malé – nabízíme možnost zdarma využít sál na faře v Jese-

niku i České Vsi. Nabídka platí pro všechny farníky (pouze pro farníky). Jedinou podmínkou je zanechat po sobě pořádek. Takže kdykoliv v případě zájmu se klidně ozvěte o. Stanislavovi.

Příležitosti ke svátosti smíření před Velikonocemi

Velikonoční příležitost ke svátosti smíření ve všední dny vždy 30 minut přede mší svatou.

Odpoledne na květnou neděli od 15. 00 – 16. 00 – zpovídají o. Stanislav, o. Jiří Marek a o. Josef Florek – využijme tuto příležitost.

Pořad bohoslužeb o Velikonocích 2021

Zelený čtvrtek	18:00	mše svatá v Jeseníku
Velký pátek	17:15	křížová cesta
	18:00	mše svatá v Jeseníku
Bílá sobota	8:00 – 15:00	adorace u „Božího hrobu“ (rozpis bude v kostele)
	18:00	mše svatá v Jeseníku
Neděle vzkříšení	9:00	mše svatá v České vsi se žehnáním velikonočních pokrmů)
	10:30	mše svatá v Jeseníku se žehnáním velikonočních pokrmů

Kalendárium

9.5.	Den matek	Poděkujeme a budeme prosit za maminky u kaple nad Českou Vsi
19. – 23.7.	Příměstský tábor	(pro děti od 2. -9. třídy, další informace budou brzy na farních stránkách).

Ostatní akce budou aktualizovány až podle epidemické situace.

Darovali jsme kozu do Ugandy

V roce 2020 farnost Jeseník adoptovala chlapce z Ugandy jménem Ryan Nsubuga. Jako vánoční dárek

bylo Ryanovi posláno 1000,- Kč. Za tento finanční dar Ryan moc děkuje a pořídil za to rodině kozu.

Rozhovor

V jesenickém kostele bylo v poslední době zrestaurováno několik předmětů. První byl obraz Panny Marie Immaculaty s medailony růžencových tajemství, následovala socha Panny Marie Usmířitelky a Lurdská Panna Maria, pak křtitelnice a naposled dvě sochy po stranách presbytáře. Všechny restaurátorské práce prováděl pan Jan Bittner ze Staříče u Frýdku-Místku. Proto jsme ho poprosili o krátký rozhovor:

Pane Bittnere, vaše rodina má dlouhou restaurátorskou tradici. Jak a kdy se vaši předci dostali k tomuto zajímavému řemeslu?

Tradice restaurátorských prací rodiny Bittnerů započala ve Staříči již v roce 1902 Františkem Bittnerem. Ten se vyučil (1898 – 1901) u Pavla Lanze ve Frýdku pozlacovačem. Praxi po vyučení nejprve realizoval v jednotlivých kostelích v Rakousko – Uhersku a v pozlacovačských dílnách. V roce 1947 vybudoval ve Staříči dílnu, ve které i bydlel. Tady spolu s ním pracoval i můj děda Bohumír Bittner. Ten obdržel

v roce 1975 osvědčení Ministerstva kultury, v němž ho titulovali jako mistra uměleckořemeslné práce v oboru pozlacovač. Od roku 1990 získal můj otec Petr Bittner povolení Ministerstva kultury pro restaurování v oboru pozlacování a polychromie na uměleckořemeslných dílech ze dřeva. V současnosti se zabýváme hlavně pozlacováním, obnovou polychromií na sochařských a uměleckořemeslných výtvo-rech hlavně ze dřeva a dále se specializujeme na restaurování malířských obrazů. S bratrem Miroslavem provádíme restaurátorské a konzervátorské práce a současně spolupracujeme se spoustou šikovných lidí, na něž bych nerad zapomněl. Jsou to akademičtí sochaři a malíři, kvalitní stolaři, řezbáři, čalouníci, vyškolení restaurátoři soch, malby, kovů, keramiky, dále též kunsthistorici, muzejníci a památkáři apod.

V jesenickém kostele jste vrátil lesk už několika obrazům a sochám. Která z těchto prací byla pro vás nejsložitější?

Z prací bych vypíchl technologicky náročný obraz s medailony a dřevěný poklop křtitelnice. Rozsáhlá poškození vznikla především vlhkostí v kostele a neodbornými zásahy v minulosti.

Ozdobený zlacený rám obrazu Panny Marie s medailony dal nejvíce práce, protože byl rozklížený a sežraný od červotočů. Musel se očistit, odstranit nánosy barvy a bronzů, zakonzervovat a dořezat rozpadlé lišty a profily. Původní zlacení odpadávalo nebo zcela scházelo a originální mramorování bylo přemalováno světlými okrovo-šedými olejovými barvami. Náměty malované v medailónech nebylo takřka vidět. Ty plechy byly ztmavlé s vrstvami depozitů, laků, výkvětů koroze a množstvím přemaleb. Navíc obraz byl vypnut do nevyhovujícího podrámu, díky tomu prověšen, protlačeny lišty podrámu do plátna. Celkově obraz byl ztmavlý od svící, značně přemalovaný roucha, inkarnátu apod.

Křtitelnice se nám rozpadala pod rukama. Říkáme tomu, že má dřevo perníkový charakter. Poklop byl zcela rozklížen, jednotlivé dřevěné

kruhové segmenty se bortily, rozpadaly se dřevořezby po okrajích. Bylo tedy nutné vše hloubkově napouštět umělou pryskyřicí – speciálním roztokem (solakrylu v xylémnu), který má tu vlastnost, že nasaže do dřeva, to zalepí a zpevní. Některé konstrukční prvky dřeva se musely nahradit. Vždy volíme při opravě původní technologie a materiály (zlato, stříbro, popřípadě obnovu lazurování).

Takže je potřeba před začátkem práce objekt dobře prozkoumat a podle toho zvolit postup restaurování?

Ano, postup restaurování je volen vždy individuálně. Citlivým přístupem objevujeme to, co je skryto pod nánosem času, a přitom respektujeme dílo samotné, jak vznikalo, z jakých materiálů a pro jaké potřeby. Setkáváme se s různou mírou poškození. Sochy i obrazy jsou několikrát přemalovány, zlato je nahrazeno metalem, nebo bronzem. Celé oltáře bývají několikrát v čase barevně upraveny, a tak se stává, že je musíme škrábat mechanicky skalpelem nebo odstraňovat z nich barvy,

abychom se dostali na dobovou úpravu. Místo dřeva jsou celé části sádrované a hrubě tmeleny, a to třeba celé ruce u soch apod. Odkryjeme různá poškození např. z války od šrapnelů nebo aktivity horlivých farníků se snahou něco vylepšit, což bohužel bývá často na úkor kvality.

Zaujalo Vás na jesenických předmětech něco? Třeba z historie, ve způsobu zpracování, v materiálech...

Práce mají svou řemeslnou i uměleckou kvalitu. Z historických souvislostí bylo zajímavé zjištění z druhé strany obrazu Panny Marie, kde byla objevena signatura „Jos. Templer 1839“. Pozoruhodné je také provedení maleb medailónu různými autory – mají totiž rozdílný rukopis. Na křtitelnici byl zase objeven autorský text pod

sousoším Křtu Páně z roku 1934. Z materiálů mě překvapila socha Panny Marie Lurdské, která je vytvořena z pálené hlíny a polychromovaná. Většinou se setkáváme se dřevem nebo sádrovými odlitky.

Co bývá na Vaší práci nejtěžší?

Sladit pracovní povinnosti s rodinným životem. Lidé si neuvědomují, že je důležité si organizovat a správně rozvrhnout práci, tak aby se vše zvládlo v termínech.

A co vás na Vaší práci nejvíc naplňuje?

Vždy, když vidím úsměvy farníků a vděčnost, tak si říkám, že je vše, jak má být.

Děkujeme za rozhovor.

Vít Slezák

Z farní knihovny

V roce svatého Josefa stojí za přečtení nějaká kniha o tomto světcí. Určitě nejlépe hodnocenou je kniha **Stín otce** od autora Jana Dobraczyńskiego. V románovém příběhu

o svatém Josefovi z Nazaretu se autor ujímá nejen úžasného úkolu převyprávět život významného světce, nýbrž rekonstruuje i kulturní pozadí, ve kterém se světcův

život odehrával. Zachycuje nesnáze jeho každodenního života stejně jako napjatou atmosféru tehdejší doby. Vychází při tom z biblických pramenů i z rozsáhlého literárního materiálu. Ve farní knihovně máme 3 kusy a namluvenou knihu si lze poslechnout také v audioarchivu na stránkách *proglas.cz*.

Farní knihovna je otevřena pro individuální půjčování nejlépe po osobní domluvě nebo domluvě na emailu: *katolickyspolek@farnost-jesenik.cz*.

Vít Slezák

Z kroniky farnosti Jeseník

Znamení na nebi před Popeleční středou

Rok 1938 - Vánoce a Nový rok byly studené, cesty leží pod hlubokým sněhem. Proto jsme pozměnili svěcení vody před dnem Tří králů, aby se ho mohli zúčastnit všichni lidé. Navečer v neděli 9. ledna byla škaredá sněhová bouře. Na straně proti strážním domkům dokonce rozbila sklo od hodin na kostelní věži. Přidružila se mnohá zpoždění, někdy vůbec nejezdily vlaky. Auta na silnicích musela být často vyprošťována lopatou. 3. ledna sem byla ústředím Charity v Praze vyslána Marie Rainerová z Liberce a nastoupila jako pomocná síla ve farní kanceláři. Má též za úkol pracovat v mládežnickém hnutí. V úte-

rý 11. ledna zde byl redempterista dr. Brücner, rektor z Králíků, za účelem přípravy velikonoční národní misie. Téhož dne večer se hrála divadelní hra o Franzi Schubertovi, známém skladateli písní. K provedení představení, o které se postarali Dolnolipovští, zakoupil probošt Neugebauer pianino za 4.400 Kč. Prospěšná koupě! Tím bude Katolický lidový spolek opět vyvíjet činnost. V lednu nechal probošt v dolním hostinském pokoji instalovat moderní kamna. 7. ledna 1938 zemřel ve Starém Lubně (Štýrsko, Rakousko, pozn. př.) mladý redemptorista otec Rudolf Keil z Javorníku. Teprve před 5 měsíci,

1. srpna, slavil primici. V domě č. 239 vedle dívčí školy byla zřízena školní kuchyně. Ve druhé polovině ledna bylo vlhko, bez zimy, často přšelo. V sousedství Frývaldova, zejména v pohraničních vesnicích a Německa hrozí dobytku slintavka a kulhavka. Je mnoho onemocnělých záškrtem. Před Vánoce 1937 byl rozpuštěn sirotčinec ve Frývaldově a přeměněn v léčebnu záškrtu. V lednu 1938 přišel z Olomouce kamenný oltář pro zimní nouzovou kapli v Sudetenhofu. V oltářní hvězdě jsou uloženy relikvie mučedníků Teodora a Urbana. Listina o kamenném oltáři je uložena spolu s ostatními farními listinami. Novou domácí kapli v sanatoriu Sudetenhof v Gräfenbergu vysvětil dne 22. ledna večer probošt Engelbert Neugebauer. Oltář patří sanatoriu, vše ostatní je zapůjčeno z kaple v Gräfenbergu.

V úterý večer před Popeleční středou byla od ½ 8 do 12 hodin viděna čarokrásná severní záře. Na krvavé obloze byly jasné pruhy,

jakoby vytažené podle pravítka. Zpočátku to vypadalo na veliký požár – vyjely i hasičské sbory. O tomto znamení na obloze vyprávělo mnoho lidí.

Dne 27.1.1938 obdržel Farní úřad Frývaldov nález Okresního soudu ve Frývaldově ze dne 30.12.1937, čj.2021/37: soud povoluje v pozemkové knize pro Bukovice následující vklad: L.V evidenčním čísle 168, zapsaném na římskokatolický filiální kostel v Bukovicích: Na základě listiny o převodu vlastnictví ze 14. června 1937 čj.829/37 budou parcely 1218/6 – hřbitov, 1218/4 – pole a 1217/1 – louky osvobozeny od břemene a nově zapsány pod evidenční číslo 310; II. V novém evidenčním čísle 310: na základě listiny o převodu vlastnictví ze 14. června 1937 čj.829/37 budou a) tyto z evidenčního čísla odepsané parcely 1218/6, 1218/4 a 1217/1 touto vložkou zapsány; b) vlastnická práva vložena na obec Bukovice.

Uvítáme jakékoli nápady, připomínky nebo příspěvky. Můžete je odevzdávat v sakristii nebo zaslat elektronicky na zpravodaj.jes@seznam.cz.